

عنوان مقاله:

تحلیل ضمانت اجرای مهلت طرح ایرادات دادرسی مدنی

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوق تطبیقی معاصر، دوره 12، شماره 25 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهدی حسن زاده - دانشیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

قانون آیین دادرسی مدنی [1] در ماده ۸۷ مهلت طرح ایرادات دادرسی را تا پایان جلسه اول دادرسی اعلام کرده و در ماده ۹۰ ضمانت اجرای این مهلت را عدم تکلیف دادگاه به رسیدگی به ایراد به صورت جدا از ماهیت دعوا مقرر کرده است. بیان این ماده از جهت مفهوم رسیدگی جدا از ماهیت و عدم تکلیف دادگاه در این خصوص و همچنین وضعیت ایراداتی که پس از جلسه دادرسی ایجاد می شوند، قابل بررسی است و با توجه به امری بودن ایرادات و منطقی نبودن به تاخیر انداختن بررسی ایرادات و دفاع بودن برخی از آنها، ضمانت اجرای مقرر در ماده ۹۰ ق.آ.د.م. قابل انتقاد است. بررسی موضوع نشان می دهد ضمانت اجرای مقرر در این ماده، با وجود ظاهر جدی آن، ضمانت اجرای موثر و قابل توجهی نیست و شایسته است قانون گذار در این گونه موارد از ضمانت اجرای مناسب و موثر از قبیل جریمه مدنی استفاده کند.

کلمات کلیدی:

ایرادات دادرسی، جلسه اول دادرسی، رسیدگی جدا از ماهیت دعوا، ضمانت اجرا، مهلت طرح ایراد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565421>

